

PLAN DZIAŁANIA KT 130

ds. Aparatury chemicznej, zbiorników i butli do gazów

STRESZCZENIE

Środowisko biznesowe

- Działalność KT 130 dotyczy różnego rodzaju zbiorników przeznaczonych do gromadzenia energii, prowadzenia procesów przemysłowych, magazynowania oraz transportu gazów i cieczy. W szczególności KT 130 uczestniczy w opracowywaniu, uaktualnianiu oraz we wdrażaniu do zbioru PN norm EN i ISO dotyczących stacjonarnych zbiorników technologicznych i magazynowych, w tym zbiorników kriogenicznych, wymienników ciepła oraz butli do gazów, urządzeń LPG, wyposażenia paliwowych stacji napełniających.
- KT 130 uczestniczy również w pracach normalizacyjnych dotyczących urządzeń i maszyn dla procesów chemicznych, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa maszyn, w szczególności wirówek.
- Normy, w których opracowywaniu uczestniczy KT 130, są wykorzystywane w krajach UE, a także w pozostałych krajach Europy i świata. Znaczna ich część stanowi normy zharmonizowane z wymaganiami prawnymi obowiązującymi w państwach Unii Europejskiej. Główni użytkownicy tych norm działają w wymiarze globalnym i potrzebują powszechnej akceptacji norm ISO i EN ISO.

Korzyści

- Utrzymanie wysokiego poziomu jakości, niezawodności i bezpieczeństwa funkcjonowania wyrobów spełniających wymagania norm.
- Przyjęcie norm będących dla projektantów i producentów wiarygodnym narzędziem zapewnienia ochrony zdrowia, bezpieczeństwa ludzi oraz ochrony środowiska, uwzględniającym przy tym potrzeby dystrybutorów i konsumentów, dotyczące zapewnienia przydatności wyrobów do określonego celu.
- Zapewnienie niezbędnych norm, dotyczących projektowania, doboru materiałów, produkcji, kontroli, badań i bezpieczeństwa zbiorników ciśnieniowych, spełniających zasadnicze wymagania zawarte w dyrektywach, dotyczących prostych zbiorników ciśnieniowych (SPVD), urządzeń ciśnieniowych (PED) i transportowych urządzeń ciśnieniowych (TPED) oraz Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 305/2011 dotyczącego wyrobów budowlanych.
- Normy harmonizujące wymogi techniczne, dotyczące zbiorników i ich wyposażenia, wspierają rządy państw członkowskich Unii Europejskiej w działaniach na rzecz eliminacji barier technicznych w handlu.

Priorytety

- Priorytetem pracy KT 130 jest zaspokajanie potrzeb polskiej gospodarki w zakresie normalizacji z obszaru działania Komitetu.
- Prace Komitetu powinny wspierać:

- realizację wyzwań stojących przed przemysłem chemicznym, petrochemicznym i rafineryjnym oraz energetyką w Polsce i w Europie;
- dążenie do ujednoczenia filozofii podejścia do wymagań stawianych w UE przez różne branże przemysłowe w odniesieniu do aparatury chemicznej i procesowej, w szczególności dotyczących zbiorników stacjonarnych, a także butli do gazów;
- stosowanie do budowy zbiorników ciśnieniowych innych materiałów niż stal, żeliwo i aluminium;
- przegląd norm zharmonizowanych, w szczególności serii norm EN 13445, pod kątem możliwości rezygnacji z zawartych w nich ograniczeń, bez obniżania poziomu bezpieczeństwa, w celu uczynienia z tych norm narzędzia bardziej konkurencyjnego w stosunku do dotychczas stosowanych krajowych i regionalnych specyfikacji technicznych;
- zakończenie prac nad nowymi i dokonanie przeglądu istniejących Norm Europejskich z zakresu projektowania i budowy zbiorników magazynowych oraz wyposażenia stacji benzynowych, zwłaszcza w celu spełnienia wymagań zawartych w dyrektywach europejskich.

1 ŚRODOWISKO BIZNESOWE KT

1.1 Opis środowiska biznesowego

Na działalność gospodarczą objętą zakresem KT 130 znaczący wpływ mają poniżej opisane uwarunkowania polityczne, gospodarcze, techniczne, prawne, społeczne i/lub aspekty regionalne/międzynarodowe.

Wymienione uwarunkowania są zróżnicowane i związane z rodzajem urządzeń i sposobem ich eksploatacji.

1.1.1. Nieopalone zbiorniki ciśnieniowe.

KT 130 zajmuje się szerokim spektrum zbiorników ciśnieniowych przeznaczonych dla energetyki i do prowadzenia procesów przemysłowych, które objęte są w UE regulacjami zawartymi w dyrektywie dotyczącej urządzeń ciśnieniowych (PED) oraz w przypadku niektórych w dyrektywie dotyczącej prostych zbiorników ciśnieniowych (SPVD).

W Komisji Europejskiej roczną wartość produkcji samych tylko zbiorników ciśnieniowych szacuje się na około 14 mld euro.

Główną korzyścią gospodarczą wynikającą ze stosowania tych norm jest, oprócz usunięcia technicznych barier w handlu, potencjalne potanie kosztów produkcji zbiorników ciśnieniowych.

Europejskie normy, dotyczące nieopalanych zbiorników ciśnieniowych określają wymagania techniczne w zakresie projektowania, wytwarzania oraz badań przed umieszczeniem ich na rynku i oddaniem do eksploatacji. Zostały opracowane, bazując w dużej mierze na specyfikacjach technicznych, które wykorzystywane były w przepisach krajowych i są stale aktualizowane. Zbiorniki ciśnieniowe powinny być

poddane ocenie zgodności z wymaganiami PED, która związana jest z kosztami, ale koszty oceny mogą być porównywane i kontrolowane, wobec ustalenia jednolitych wymagań. Stosowanie podczas wytwarzania norm zharmonizowanych zapewnia domniemanie zgodności z zasadniczymi wymaganiami dyrektyw, a zastosowanie przez producentów innych specyfikacji wymaga przeprowadzenia analiz i wykazania równorzędnego poziomu bezpieczeństwa. Przeprowadzenie oceny zgodności zapewnia swobodny przepływ urządzeń w całej UE.

Normalizacja nie spowodowała istotnych zmian w produkcji zbiorników, ponieważ technologia ich wytwarzania jest dobrze rozwinięta, a wdrażanie nowych technologii odbywa się stopniowo.

Światowe rynki eksportowe są niezwykle istotne dla producentów europejskich. Wymagają one, aby zbiorniki były wytwarzane zgodnie z przepisami technicznymi, których treść zależy od historycznych związków kraju importującego. Poza Europą najczęściej stosowane są przepisy ASME. Normy opracowywane przez CEN/TC 54 są wynikiem porozumienia w sprawie sposobu spełniania zasadniczych wymagań zawartych w prawie UE dotyczącym obrotu zbiornikami ciśnieniowymi w Europie, a normy zharmonizowane z odpowiednimi dyrektywami ustalają poziom wymagań technicznych. Niezwykle ważne dla europejskiej gospodarki jest dążenie do tego, aby normy EN były uznawane na całym świecie. W przeciwnym razie mogą one zostać zdominowane przez inne przepisy, np. ASME.

1.1.2 Butle do gazów

Butle to opakowania dla gazów technicznych i medycznych, przeznaczone do wielokrotnego napełniania i opróżniania. Rynek gazów charakteryzuje się niewielką liczbą specjalistycznych dostawców, zaopatrujących dużą liczbę użytkowników gazów, począwszy od małych warsztatów do dużych firm. Butle do gazów od ponad wieku objęte były wymaganiami krajowych przepisów, a wynikiem ich długiego okresu użytkowania jest fakt istnienia w UE ogromnej liczby butli wyprodukowanych zgodnie z przepisami krajowymi. Proces tworzenia wspólnego rynku europejskiego dla nowych butli został zasadniczo zakończony. Przyjęto międzynarodowe umowy, mające zastosowanie do transgranicznego transportu gazów. Na poziomie europejskim transgraniczny transport niebezpiecznych towarów jest od wielu lat przedmiotem umów ADR i RID. Obecnie obserwujemy ugruntowane praktyki przywoływania w tekstach RID i ADR jako obowiązujących wymagań zawartych w normach CEN lub ISO. Dyrektywa dotycząca transportu towarów niebezpiecznych (2008/68/WE) wprowadziła umowy RID i ADR do prawa UE, przez co wymagania, zawarte w normach przywołanych w RID/ADR, stały się obowiązkowe przy wykazywaniu zgodności z prawem w państwach członkowskich UE. Stanowi to silną zachętę dla opracowywania na poziomie europejskim norm wspomagających transport materiałów niebezpiecznych.

Prace KT 130 w dużym stopniu koncentrowały się na przyjęciu do zbioru PN norm związanych z TPED, przywołanych w przepisach RID i ADR w zakresie wymagań dotyczących konstrukcji, wytwarzania oraz metod badań i użytkowania zbiorników przeznaczonych do transportu gazów/towarów niebezpiecznych w Europie.

W zasadzie, przy współpracy z CEN/TC 23 i ISO/TC 58 oraz z organami krajowymi odpowiedzialnymi za RID i ADR zakończony został program prac z tego zakresu, ale ciągle trwa proces rewizji norm i wymiany wielu norm EN na normy EN ISO.

Na rynku butli do gazów, obok butli wykonanych wg tradycyjnych technologii znajdują się butle wykonane wg nowych technologii, z nowoczesnych materiałów. Stąd, pomimo, że normy dotyczące tradycyjnych rodzajów butli są na ogół ustalone i dobrze znane, to istnieje ciągła potrzeba rewizji istniejących i opracowywania nowych norm, tak aby uwzględniać nowe osiągnięcia techniczne w dziedzinie wytwarzania, nowe materiały i metody badawcze. Również sposób eksploatacji butli podlega ciągłemu rozwojowi, którego celem jest poprawa efektywności transportu gazu bez obniżania poziomu bezpieczeństwa. Proces normalizacji odgrywa ważną rolę w osiągnięciu tej równowagi.

Zagadnienia dotyczące butli do gazów, którymi zajmuje się KT 130 obejmują:

- projektowanie, wytwarzanie i badania butli do gazów;
- projektowanie i badania zaworów i osprzętu przeznaczonych do butli oraz standaryzację wymiarów;
- wymagania eksploatacyjne, w tym dotyczące warunków napełniania, kontroli w czasie napełniania, okresowych kontroli, identyfikacji butli i ich zastosowań specjalnych.

1.1.3. Metalowe zbiorniki magazynowe

W sektorze metalowych zbiorników magazynowych KT 130 współpracuje z CEN/TC 265 „Metalowe zbiorniki magazynujące ciecze”.

Działalność w tym sektorze obejmuje:

- normalizację materiałów, wymagania dotyczące projektowania, wytwarzania, montażu oraz badań wykonanych i zmontowanych u wytwórcy lub w miejscu użytkowania, pionowych, cylindrycznych, płaskodennych, naziemnych, spawanych, metalowych zbiorników o różnych rozmiarach, przeznaczonych do magazynowania cieczy w temperaturze otoczenia, przy ciśnieniu wewnętrznym zbliżonym do ciśnienia atmosferycznego;
- normalizację wymagań dotyczących materiałów, wytwarzania, montażu i badań dotyczących budowanych w miejscu użytkowania, pionowych, cylindrycznych, płaskodennych, naziemnych, spawanych zbiorników metalowych do przechowywania gazów skroplonych i schłodzonych, o różnych rozmiarach i pojemności, przy niskim ciśnieniu;
- normalizację zbiorników, zarówno podziemnych jak i naziemnych, wykonanych u wytwórcy, i służących do magazynowania materiałów niepalnych zanieczyszczających wodę.

Zbiorniki do magazynowania paliwa, przeznaczonego do zasilania systemów ogrzewania/chłodzenia i podgrzewania wody nieprzeznaczonej do spożycia przez

ludzi, muszą spełniać wymagania zawarte w rozporządzeniu o produktach budowlanych (Nr 305/2011/UE).

Zbiorniki bezciśnieniowe lub niskociśnieniowe, nieobjęte europejskimi przepisami harmonizacyjnymi, przeznaczone na materiały żrące, trujące lub ciekłe zapalne objęte są regulacjami prawnymi na poziomie krajowym, tj. rozporządzeniami ministra właściwego do spraw gospodarki w sprawie warunków technicznych dozoru technicznego, które w zakresie wymagań technicznych w wielu wypadkach odwołują się do Polskich Norm.

1.1.4. Zbiorniki kriogeniczne i instalacje wodorowe

Zbiorniki kriogeniczne, stacjonarne lub przenośne, ze względu na swoją specyfikę wymagają stałego doskonalenia Norm Europejskich, dotyczących projektowania, wytwarzania oraz eksploatacji, w celu zapewnienia ich bezpieczeństwa, ze szczególnym uwzględnieniem m.in. zagadnień związanych z kompatybilnością gazów i materiałów, wyposażeniem i czystością. Normy dla zbiorników kriogenicznych, zależnie od ich rodzaju są powiązane z dyrektywami europejskimi (dyrektywą dotyczącą urządzeń ciśnieniowych oraz dyrektywą dotyczącą transportowych urządzeń ciśnieniowych) oraz z przepisami RID i ADR..

Tworzenie norm z zakresu technologii wodorowych, zwłaszcza wykorzystywanych w alternatywnej infrastrukturze paliwowej, przyczynia się do zmniejszania zależności branży transportowej od ropy naftowej oraz zmniejszenia emisji CO₂ i realizacji celów klimatycznych UE.

Prace KT 130 w tym obszarze przyczyniają się do:

- przyjmowania do zbioru PN europejskich norm produktów, spełniających wymagania dyrektywy PED;
- ujednoczenia metod projektowania kriogenicznych zbiorników oraz wymagań dotyczących ich eksploatacji i ich wyposażenia;
- uwzględnienia aspektów ochrony środowiska w normach przyjmowanych do zbioru PN;
- opracowania Norm Europejskich wspierających wymagania dyrektywy w sprawie rozmieszczenia infrastruktury paliw alternatywnych.

1.1.5. Zbiorniki LPG

Zbiorniki LPG stanowią około 80% wszystkich urządzeń ciśnieniowych eksploatowanych w Europie i przeznaczonych do gazów klasy 2 (zdefiniowanej w RID/ADR). Ilość gazu LPG, który jest transportowany w Europie, dominuje nad wszystkimi innymi gazami klasy 2. Jest to jeden z powodów, dla których harmonizacja wymogów technicznych dotycząca zbiorników LPG, jest niezbędna.

LPG jest powszechnie stosowany zarówno w branży motoryzacyjnej, transporcie wewnętrznym, jak i w gospodarstwach domowych.

W najbliższej dekadzie prognozuje się dalszy wzrost podaży LPG na światowym rynku. Jest to związane m.in. z dalszą eksploatacją konwencjonalnych źródeł gazu ziemnego, rozwojem możliwości wydobywczych gazu łupkowego, a także nowymi projektami branży LNG. Dzięki tym czynnikom dostępność gazu płynnego na świecie będzie stabilnie rosła. Światowa produkcja LPG w 2030 r. ma wzrosnąć do poziomu 376 mln t rocznie, w porównaniu z 306 mln t w 2017 r. (co będzie stanowiło wzrost o 22%).

Z uwagi na właściwości propanu i butanu oraz potencjalne niebezpieczeństwo związane z korzystaniem ze zbiorników zawierających LPG, niezwykle istotne jest powiązanie treści normy z postanowieniami prawa z zakresu bezpieczeństwa technicznego. Utrzymanie tej relacji jest największym priorytetem działań KT 130 w tym obszarze. Jest to szczególnie ważne z uwagi na obligatoryjność stosowania się do wymogów zawartych w normach przywołanych w ADR i RID.

Rynek LPG od rynku gazów sprężonych i rynku innych gazów skroplonych odróżniają: charakter zagrożeń, duża liczba obsługiwanych klientów indywidualnych oraz małych przedsiębiorstw, ogromna liczba zbiorników oraz metody dystrybucji i warunki przechowywania tych zbiorników.

W Europie:

- eksploatowanych jest około 250 mln zbiorników, z czego około 90% to zbiorniki zawierające od 11 do 13 kg LPG (waga netto);
- około 3,7 mln stałych zbiorników zainstalowanych u klientów,
- eksploatowanych jest około 9 000 drogowych cystern i około 3 000 cystern kolejowych;
- około 10 milionów samochodów osobowych wyposażonych jest w instalacje LPG;
- głównym zagrożeniem występującym w czasie eksploatacji zbiorników LPG jest pożar.

Bezpieczeństwo podczas dystrybucji i magazynowania LPG w butlach i zbiornikach magazynowych może być łatwo kontrolowane w zakładach przemysłowych lub u klientów, ale kontrola ta jest zdecydowanie trudniejsza w przypadku zbiorników eksploatowanych przez użytkowników indywidualnych. Sieć dystrybucji butli wymaga przechowywania pełnych i pustych butli w małych punktach dystrybucyjnych lub placówkach handlowych. Butle przechowywane jako zapasowe/rezerwowe mogą pozostawać przez wiele miesięcy, czasem kilka lat, w siedzibie klienta, i nie być kontrolowane przez dostawców gazu.

Charakter rynku LPG wymógł potrzebę opracowania norm dedykowanych dla urzędzeń przeznaczonych dla branży LPG.

1.1.6. Zbiorniki stanowiące wyposażenie stacji paliw i stacji benzynowych

Zbiorniki eksploatowane w stacjach paliw i na stacjach benzynowych objęte są rozporządzeniem ministra właściwego ds. gospodarki w sprawie warunków technicznych dla baz i stacji paliw, które odnośnie wymagań technicznych w zakresie

projektowania, wytwarzania, osprzętu i badań odwołują się do przepisów odrębnych, w przypadku:

- zbiorników na materiały ciekłe zapalne do rozporządzenia w sprawie warunków technicznych dozoru technicznego, wymienionego w pkt. 1.1.3,

- pozostałych zbiorników do rozporządzenia, wdrażającego dyrektywę PED.

Ustanowienie odpowiednich Norm Europejskich, szczególnie w obszarze zbiorników na materiały ciekłe zapalne pozwala na ujednoczenie wymagań technicznych, ponieważ wymagania zawarte w przepisach krajowych są dość ogólne i w wielu wypadkach odwołują się do polskich norm.

KT 130 współpracuje w tym obszarze z CEN/TC 393.

1.1.7. Zbiorniki z żywicy termoutwardzalnej wzmocnionej włóknem szklanym

Wiele branż przemysłowych, np. branża przetwórstwa chemicznego, zgłasza potrzebę posiadania zbiorników wykonanych z materiałów odpornych na korozję i na działanie agresywnych mediów.

Do produkcji zbiorników z GRP używa się różnych materiałów, takich jak żywice, sztuczne tworzywa i włókna wzmocniające, oraz stosuje się różne technologie produkcji. Aby zbiorniki spełniały wymagania zawarte w normach europejskich, powinny być wykonywane przez producentów odpowiednio wyposażonych i zatrudniających kompetentnych operatorów. Również materiały wykorzystywane do wytwarzania zbiorników powinny być produkowane przez kompetentnych wytwórców.

KT 130 współpracuje z Komitetem CEN TC/210, którego zadaniem jest opracowywanie norm na zbiorniki wykonane z żywicy termoutwardzalnej (GRP) wzmocnionej włóknem szklanym, które spełniają zasadnicze wymagania bezpieczeństwa określone przez dyrektywę dotyczącą urządzeń ciśnieniowych (PED), a jednocześnie przyczyniają się do zapobiegania wypadkom podczas przetwarzania agresywnych mediów.

Normy te zawierają wymagania dotyczące:

- warunków akceptacji surowców, zarówno pod względem posiadania istotnych właściwości technicznych materiałów, jak i stosowanego procesu produkcyjnego;
- odporności chemicznej;
- właściwości istotnych dla zapewnienia, że zbiornik będzie w stanie spełniać założenia projektowe pod względem wytrzymałości chemicznej, termicznej i mechanicznej;
- dostaw, warunków obsługi i montażu oraz zaleceń dotyczących konserwacji.

Zbiorniki bezciśnieniowe lub niskociśnieniowe, przeznaczone na materiały żrące, trujące lub ciekłe zapalne, wykonane z żywicy termoutwardzalnej (GRP) wzmocnionej włóknem szklanym objęte są regulacjami prawnymi na poziomie krajowym, zgodnie z treścią ostatniego akapitu pkt. 1.1.3.

1.2 Wskaźniki ilościowe dotyczące środowiska biznesowego

Poniższe wskaźniki ilościowe opisują środowisko biznesowe, w celu wsparcia działań KT poprzez zapewnienie niezbędnych danych:

Europejski przemysł zbiorników ciśnieniowych składa się z trzech głównych grup:

- niewielkiej liczby dużych organizacji, które dostarczają różnorodnych urządzeń i systemów, oraz świadczą usługi montażu;
- grupy małych i średnich producentów, z których część koncentruje się na wyspecjalizowanych rodzajach zbiorników i/lub urządzeń;
- dużej liczby podwykonawców wytwarzających specjalistyczne wyroby i/lub świadczących usługi.

Zarówno w odniesieniu do wartości produkcji, jak i liczby dostawców, krajami dominującymi na rynku europejskim są: Francja, Niemcy, Włochy, Niderlandy, Hiszpania i Wielka Brytania.

Wcześniejsze zróżnicowanie rynku wynikające z ograniczania ryzyka związanego z urządzeniami ciśnieniowymi poprzez krajowe przepisy opracowywane w poszczególnych państwach członkowskich UE, stwarzało bariery w handlu i raczej przysparzało dodatkowych kosztów, zamiast być wartością dodaną. Normalizacja wspiera działanie Jednolitego Rynku poprzez dostarczanie ujednoliconych wymogów dotyczących bezpieczeństwa zbiorników znajdujących się w obrocie na terytorium dowolnego państwa członkowskiego UE. Na tym tle, biorąc pod uwagę powszechność korzystania z różnego rodzaju zbiorników przez przemysł oraz użytkowników indywidualnych, w Polsce głównymi stronami zainteresowanymi normalizacją w obszarze działania KT 130 są:

- Ministerstwo Rozwoju i Technologii;
- Ministerstwo Infrastruktury;
- Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- projektanci oraz wytwórcy zbiorników i ich wyposażenia;
- znaczący użytkownicy zbiorników, w szczególności przedstawiciele przemysłu petrochemicznego, chemicznego, energetycznego;
- organizacje reprezentujące wytwórców i użytkowników zbiorników i ich wyposażenia;
- jednostki badające i oceniające zgodność zbiorników;
- instytucje zainteresowane bezpieczeństwem ppoż.

2 OCZEKIWANE KORZYŚCI Z REALIZACJI PRAC KT

- Utrzymanie wysokiego poziomu jakości, niezawodności i bezpieczeństwa funkcjonowania wyrobów spełniających wymagania norm.

- Przyjęcie norm stanowiących dla konsumentów, dystrybutorów i producentów wiarygodne narzędzie do zapewnienia bezpieczeństwa ludzi oraz ochrony środowiska, uwzględniające przy tym potrzebę zapewnienia przydatności wyrobów do określonego celu.
- Zapewnienie niezbędnych norm dotyczących projektowania, doboru materiałów, produkcji, kontroli, badań i bezpieczeństwa zbiorników ciśnieniowych, spełniających zasadnicze wymagania zawarte w dyrektywach dotyczących prostych zbiorników ciśnieniowych (SPVD), urządzeń ciśnieniowych (PED) oraz transportowych urządzeń ciśnieniowych (TPED), jak również Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 305/2011 dotyczącego wyrobów budowlanych.
- Wyjście naprzeciw potrzebom rządów europejskich, wynikających z dążenia do eliminacji barier technicznych w handlu poprzez harmonizację wymogów technicznych dotyczących produktów.

3 CZŁONKOSTWO W KT 130

Każdy podmiot krajowy zainteresowany daną tematyką ma prawo zgłosić chęć uczestnictwa w KT 130 i po spełnieniu wymogów proceduralnych (Procedura Z2-P3 w powiązaniu z Procedurą Z2-P1) stać się członkiem KT 130. Każdy członek KT 130 realizuje zadania KT 130 poprzez swoich reprezentantów.

Aktualny skład KT jest podany na stronie www.pkn.pl, w Wykazie OT.

Karta informacyjna dotycząca KT 130 znajduje się na stronie www.pkn.pl, w Wykazie OT.

4 CELE KT I STRATEGIA ICH REALIZACJI

4.1. Cele KT

- Udział w realizacji normalizacyjnych potrzeb polskiej gospodarki w obszarze wytwarzania i eksploatacji zbiorników oraz ich wyposażenia;
- Rozpowszechnianie w Polsce najnowszych rozwiązań europejskich i światowych z dziedziny wytwarzania i eksploatacji zbiorników i ich wyposażenia;
- Tłumaczenie na język polski jak największej liczby norm, w szczególności norm:
 - terminologicznych,
 - mających największy wpływ na bezpieczeństwo eksploatacji zbiorników w Polsce,
 - posiadających największe znaczenie dla polskiego przemysłu przy eliminowaniu barier w handlu zbiornikami i jego wyposażeniem;
- Terminowe wprowadzanie do zbioru Polskich Norm wszystkich Norm Europejskich dotyczących zbiorników i ich wyposażenia;
- Opracowywanie projektów zgłaszanych zgodnie z wymogami proceduralnymi krajowych norm i dokumentów;
- Promowanie jak najszerszego stosowania norm PN przez polskie podmioty gospodarcze;
- Aktywny udział w pracach normalizacyjnych prowadzonych na poziomie europejskim i światowym.

Powyższe cele będą realizowane poprzez terminową (realizującą harmonogramy) realizację wszystkich prac ujętych w Programie prac normalizacyjnych KT 130 oraz poprzez udział polskich ekspertów w pracach odpowiednich ciał technicznych CEN i ISO.

4.2. Strategia ustalona do osiągnięcia celów KT

- Aktywne uczestnictwo wszystkich członków w pracach i posiedzeniach KT 130;
- Aktywne uczestnictwo wszystkich członków KT 130 w głosowaniach;
- Zwiększenie liczby członków KT 130;
- Poszukiwanie wykonawców prac normalizacyjnych;
- Zwiększenie aktywności członków KT 130 w opracowywaniu norm EN i ISO.

4.3. Aspekty środowiskowe

Zdecydowana większość prac KT 130 związana jest z ochroną środowiska, głównie poprzez normy, których jednym z najważniejszych celów jest określenie wymagań, służących zapobieganiu wyzwolenia energii gromadzonej w urządzeniach, znajdujących się pod ciśnieniem różnym od atmosferycznego, oraz zapobieganiu rozprzestrzenianiu się materiałów niebezpiecznych, w wyniku powstania nieszczelności w zbiornikach, służących do prowadzenia procesów, magazynowania i transportu mediów niebezpiecznych.

Aspekty środowiskowe uwzględniane są również w pracach KT 130 poprzez ograniczanie do minimum papierowych wersji dokumentów. Większość prac KT 130 odbywa się przy wykorzystywaniu dokumentów elektronicznych znajdujących się w systemie PZN.

5 CZYNNIKI WPŁYWAJĄCE NA REALIZACJĘ PROGRAMU PRAC KT I WPROWADZANIE NOWYCH TN DO PROGRAMU PRAC

Każdy zainteresowany ma możliwość zgłaszania tematów normalizacyjnych (TN) wypełniając Karty nowego tematu (KNT) lub Karty propozycji tematu normalizacyjnego (KPT).

Każdy zgłoszony TN jest wprowadzany do programu KT. KT decyduje o kontynuacji lub zaniechaniu tematu normalizacyjnego.

W programie prac prezentowane są wszystkie TN będące aktualnie w opracowaniu.

Program prac KT znajduje się na stronie www.pkn.pl, w Wykazie OT, po wybraniu numeru właściwego KT.

Drugi element numeru tematu normalizacyjnego wskazuje numer Podkomitetu Technicznego opracowującego temat, np. numer tematu normalizacyjnego XXX.1.XXXX oznacza wykonywanie w KT XXX PK 1 (Podkomitecie Technicznym nr 1 Komitetu Technicznego XXX). Jeżeli drugi element przyjmuje wartość zero oznacza to, że TN jest opracowywany w KT.

6 WYKAZ PROPOZYCJI TEMATÓW NORMALIZACYJNYCH, DLA KTÓRYCH KT PRZEVIDUJE POZYSKANIE ZAMAWIAJĄCYCH W RAMACH PRAC NA ZAMÓWIENIE

Brak zgłoszonych propozycji.